

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (fjärde avdelningen)
den 5 december 2002

Mål T-249/00

Paul Edwin Hoyer
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tillfälligt anställda – Uppsägning av avtal – Beräkning av uppsägningstid –
Icke utnyttjade semesterdagar”

Fullständig text på nederländska . . . . . II - 1249

Saken: Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 14 juni 2000 rörande beräkningen av uppsägningstid i samband med uppsägningen av sökandens avtal som tillfälligt anställd (beslut nr R/78/2000) och om fastställelse av antal utnyttjade semesterdagar vid anställningens upphörande (beslut nr R/26/2000).

Avgörande: Talan ogillas. Vardera parten skall bära sin egen rättegångskostnad.

Sammanfattning av domen

Tjänstemän – Sjukledighet – Styrkande av sjukdom – Uppvisande av läkarintyg som möjliggör för administrationen att bedöma behovet av en läkarundersökning – Uppvisande av läkarintyg så snart som möjligt (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 59 och 60)

Enligt artikel 59 i tjänsteföreskrifterna, skall en tjänsteman vid sjukdom eller olycksfall som hindrar honom från att tjänstgöra så snart som möjligt anmäla till institutionen att han är oförmögen att arbeta. Han skall uppvisa ett läkarintyg om han är frånvarande i mer än tre dagar. Administrationen kan inte vägra godta ett sådant läkarintyg och fastställa att den berörde tjänstemannen varit frånvarande utan tillstånd, såvida tjänstemannen inte dessförinnan ålagts att genomgå en läkarundersökning. Denna skyldighet att genomföra en sådan kontroll innan de vägrar att godta ett läkarintyg motsvaras av tjänstemannens skyldighet att uppvisa läkarintyg av vilket det klart och tydligt framgår att han är oförmögen att arbeta. Iakttagandet av dessa skyldigheter är nödvändigt för att artiklarna 59 och 60 i tjänsteföreskrifterna inte skall förlora sin ändamålsenliga verkan.

Härav följer att den tjänsteman som uppvisar att han är förhindrad att tjänstgöra på grund av sjukdom inte har full rätt till sjukledighet oberoende av uppvisandet av ett läkarintyg, eftersom om så var fallet skulle berörd institution inte i förekommande fall kunna uppfylla sin kontrollskyldighet. Behovet av denna kontroll skall bedömas på grundval av vad som anges i läkarintyget.

(se punkterna 42 och 43)

Hänvisning till förstainstansrätten den 20 november 1996, T-135/95, Z mot kommissionen, REG 1996, s. IA-519 och II-1413, punkterna 32 och 34; förstainstansrätten den 11 juli 1997, T-29/96, Schoch mot parlamentet, REG 1997, s. I-A-219 och II-635, punkt 38